

مفاوضات - سؤال از لعن بروح القدس

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

سؤال از لعن بروح القدس - مفاوضات - اثر حضرت

عبدالبهاء - بر اساس نسخه طبع سنه ۱۹۰۸ م

سؤال

" و من قال كلمة على ابن الانسان يغفر له و اما من قال على روح القدس فلن يغفر له لا في هذا العالم و لا في الآتي "

جواب

حقایق مقدسه مظاهر الهیه را دو مقام معنویست یکی مظهریت است که بمنزله کره شمس است و یکی جلوه و ظهور است که بمثابه نور و کلمات الهیه است و روح القدس است . زیرا روح القدس فیوضات الهیه و کلمات ربانیه است و این کلمات الهیه بمنزله شعاع و حرارت آفتابست و شمس باشعه ساطعه شمس است و اگر اشعه ساطعه نبود شمس نبود . اگر ظهور و تجلی کلمات الهیه در مسیح نبود یسوع مسیح نبود از این جهت مظهر است که کلمات الهیه در او تجلی فرموده . انبیای الهیه مظاهرند و کلمات ربانیه ظاهر یعنی روح القدس . اگر نفسی از مظهر دوری جوید شاید متنبه شود زیرا نشناخته و نداند که آن مظهر ظهور کلمات الهیه است . اما اگر از نفس کلمات الهیه که روح القدس است بیزار باشد دلیل بر اینست که خفاش است و از آفتاب بیزار این بیزاری از انوار چاره ندارد و این عفو نمیشود یعنی ممکن نیست که بخدا نزدیک شود . این سراج سراج است بسبب این نور اگر نور نبود سراج نبود حال اگر نفسی از انوار سراج بیزار شود کور است و نور را نتواند ادراک کند و کوری

ORIGINAL

AUDIO

سبب محرومی ابدی . و این معلوم است که نفوس استفاضه از فیض روح القدس کنند که در مظاهر الهیه ظاهر است نه از شخصیت مظهر . پس اگر نفسی از فیوضات روح القدس استفاضه ننماید از فیض الهی محروم ماند و نفس محرومیت عدم مغفرتست . اینست که بسیار نفوسی بودند که بمظاهر ظهور عداوت داشتند و نمیدانستند که مظهر ظهور است بعد که دانستند دوست شدند پس عداوت بمظهر ظهور سبب محرومیت ابدیه نشد زیرا دشمن شمعدان بود و نمیدانست که مظهر سراج نورانی الهیست دشمن نور نبود و چون ملتفت شد که این شمعدان مظهر انوار است دوست حقیقی گشت . مقصود اینست که دوری از شمعدان سبب محرومیت ابدی نیست شاید متنبه و متذکر گردد ولی دشمنی نور سبب محرومیت ابدیه است و چاره ندارد .